

МІНІСТЕРСТВО ОСВІТИ І НАУКИ УКРАЇНИ

ОДЕСЬКИЙ НАЦІОНАЛЬНИЙ ЕКОНОМІЧНИЙ УНІВЕРСИТЕТ

**ДЕРЖАВНИЙ УНІВЕРСИТЕТ ІМЕНІ СТЕФАНА БАТОРІЯ
(РЕСПУБЛІКА ПОЛЬЩА)**

**КИЇВСЬКИЙ НАЦІОНАЛЬНИЙ ЕКОНОМІЧНИЙ УНІВЕРСИТЕТ
ІМЕНІ ВАДИМА ГЕТЬМАНА (УКРАЇНА)**

**ЗАБЕЗПЕЧЕННЯ ЯКОСТІ ВИЩОЇ ОСВІТИ:
ПРОБЛЕМИ ТА ПЕРСПЕКТИВИ РОЗВИТКУ**

(збірник матеріалів VII Міжнародної науково-методичної конференції)

6-7 березня 2024 р.

Одеса ОНЕУ 2024

Мельниченко С. Г.
здобувачка ступеня доктора філософії третього року навчання
асистентка кафедри водних біоресурсів та аквакультури
Херсонський державний аграрно-економічний університет
м. Кропивницький, Україна

ЕЛЕКТРОННІ РЕСУРСИ ТА ОНЛАЙН ОСВІТА ЯК ІНСТРУМЕНТИ РОЗВИТКУ НАУКОВО-ПЕДАГОГІЧНОЇ КОМПЕТЕНТНОСТІ ВИКЛАДАЧІВ

Історично, професія викладача зазнала значних трансформацій, адаптуючись до суспільних змін і технологічного прогресу. Поява електронних ресурсів започаткувала нову епоху, змусивши педагогів прийняти цифрові платформи як потужні інструменти для поширення знань.

Поняття науково-педагогічної компетентності викладача являє собою фундаментальний каркас, який лежить в основі ефективності та якості освіти. У сфері освіти викладачі відіграють ключову роль у формуванні інтелектуального та соціального розвитку майбутніх поколінь. Щоб ефективно виконувати цю роль, педагоги повинні володіти багатограним набором компетенцій, які виходять за межі простого знання предмета. Цей великий набір навичок охоплює як науковий, так і педагогічний аспекти, разом сприяючи загальній компетентності педагогів.

Інтеграція як наукової, так і педагогічної компетенції є важливою для створення цілісного та ефективного освітнього процесу. Викладач, який відрізняється науковою компетентністю, але не має педагогічних навичок, може мати проблеми з ефективним донесенням знань до студентів. Навпаки, викладачу, який має сильну педагогічну компетентність, але йому бракує наукової складової, може бути важко скерувати студентів до кращого розуміння предмету [3].

Електронні ресурси охоплюють широкий спектр цифрових матеріалів, починаючи від електронних книг і наукових статей до інтерактивного моделювання та мультимедійного вмісту. Вони виходять за межі традиційних підручників, пропонуючи викладачам доступ до актуальної інформації, різноманітних точок зору та цікавих матеріалів, які можуть збагатити їхнє розуміння предмета. Крім того, електронні ресурси є платформою для спільного навчання, дозволяючи викладачам ділитися думками, ресурсами та найкращими практиками з іншими педагогами та студентами.

Розвиток онлайн-освіти перевизначив традиційні межі навчання, надаючи викладачам можливості для професійного зростання та спеціалізації. Віртуальні класи, вебінари та онлайн-курси пропонують викладачам гнучкі та зручні можливості для вдосконалення своїх наукових знань і методик викладання. Завдяки онлайн-платформам викладачі можуть брати участь у безперервному навчанні, здобувати нові навички та бути обізнаними в нових тенденціях освіти та науки.

Електронні ресурси відіграють ключову роль у підвищенні наукової компетентності викладачів, надаючи їм доступ до тематичних досліджень і наукових публікацій. Віртуальні лабораторії дозволяють викладачам проводити експерименти в цифровому середовищі, сприяючи практичному підходу до наукового навчання. Інтеграція онлайн-платформ сприяє спільним дослідженням і мережевим зв'язкам, об'єднуючи викладачів із міжнародною спільнотою експертів і ресурсів.

Окрім наукової компетентності, електронні ресурси та онлайн-освіта значною мірою сприяють розвитку педагогічної майстерності. Онлайн-курси з педагогічної психології, розробки навчальних програм і навчальних тренінгів дають змогу викладачам удосконалювати свої методики викладання. Вебінари та віртуальні майстер-класи сприяють обміну педагогічними ідеями, дозволяючи викладачам застосовувати науково-обґрунтовані практики, які покращують результати навчання студентів [1].

Одним із важливих аспектів електронних ресурсів та онлайн-освіти є сприяння професійній співпраці. Цифрові платформи дозволяють викладачам спілкуватися з колегами, дослідниками та експертами з усього світу. Онлайн-форуми, дискусійні групи та спільноти в соціальних мережах надають освітянам місце для обміну ідеями, отримання порад і участі в змістовних бесідах про практику викладання та педагогічні інновації. Цей взаємозв'язок сприяє почуттю спільності серед педагогів, долаючи географічні бар'єри та створюючи глобальну мережу професіоналів, які займаються освітньою діяльністю.

Інтеграція електронних ресурсів також відкриває двері для технологій адаптивного навчання, які пристосовують навчальний процес до індивідуальних потреб студентів. Викладачі можуть використовувати адаптивні навчальні платформи, щоб персоналізувати навчання, визначати сильні та слабкі сторони студентів і відповідно коригувати свої стратегії навчання. Це не лише покращує навчальний процес для студентів, але й дає змогу вчителям удосконалювати свої підходи до навчання на основі даних у реальному часі та відгуків.

Електронні ресурси та онлайн-освіта забезпечують різноманітні стилі навчання, надаючи викладачам інструменти для створення інклюзивного та ефективного навчального середовища. Мультимедійний вміст, інтерактивне моделювання та онлайн-оцінювання пропонують різноманітні підходи до подання інформації, враховуючи потреби візуальних, аудіальних та кінестетичних студентів.

Інтеграція електронних ресурсів та онлайн-освіти підкреслює важливість навчання впродовж життя для викладачів. Професійний розвиток більше не обмежується періодичними семінарами чи конференціями; натомість це стає безперервним процесом. Викладачі можуть займатися самостійним навчанням, відвідуючи онлайн-курси, вебінари та конференції, щоб бути обізнаними в нових освітніх теоріях, технологічних досягненнях і передовим педагогічним досвідом [2].

Хоча інтеграція електронних ресурсів і онлайн-освіти відкриває численні можливості, вона також створює проблеми, такі як забезпечення цифрової грамотності викладачів, усунення технологічних розбіжностей і навігація у величезному просторі інформації, доступної в Інтернеті. Програми професійного розвитку повинні бути розроблені таким чином, щоб озброїти викладачів навичками критичної оцінки електронних ресурсів та ефективного використання онлайн-платформ.

Таким чином, електронні ресурси та онлайн-освіта є незамінними інструментами для розвитку науково-педагогічної компетентності викладачів. Впровадження цих цифрових досягнень дає змогу викладачам залишатися актуальними в освітньому середовищі, що швидко розвивається, сприяючи розвитку культури безперервного навчання та професійного зростання. Оскільки технології продовжують формувати майбутнє освіти, викладачі, які використовують потужність електронних ресурсів та онлайн-освіти, будуть краще підготовлені, щоб ефективно навчати наступне покоління студентів.

Список використаних джерел:

1. Гриневич Л. М., Морзе Н. В., Бойко М. А. Наукова освіта як основа формування інноваційно компетентності в умовах цифрової трансформації суспільства. *Інформаційні технології і засоби навчання*. 2020. № 77 (3). С. 1-26.
2. Кремень В. Г., Биков В. Ю., Ляшенко О. І., Литвинова С. Г., Луговий В. І., Мальований Ю. І., Пінчук О., Топузов О. М. Науково-методичне забезпечення цифровізації освіти України: стан, проблеми, перспективи. *Вісник Національної академії педагогічних наук України*. 2022. № 4 (2). С. 1-49. DOI: <https://doi.org/10.37472/v.naes.2022.4223>
3. Морзе Н. В., Кочарян А. Б. Інформаційно-комунікаційна компетентність науково-педагогічних працівників університету. Історичний розвиток формування понятійного апарату. *Педагогічна освіта: теорія і практика. Психологія. Педагогіка*. 2015. № 24. С. 20 – 31.

Віталій Башлай	
Стратегії впровадження діджиталізації в закладах вищої освіти: можливості та виклики	158
Олег Березюк	
Діджиталізація проведення лабораторної роботи «Дослідження та оцінка метеорологічних умов на робочих місцях» з дисципліни «Основи охорони праці»	160
Sofia Melnychenko	
Methodological principles of developing design thinking in future educators during professional training process	163
Євген Орлов, Володимир Шинкаренко	
Застосування середовища програмування R при викладанні аналізу даних студентам економічних спеціальностей	166
Наталія Ковальська	
Діджиталізація освіти: виклики сьогодення	167
Інна Уханова	
Можливості викладача в умовах превалювання цифрових систем і технологій	169
Світлана Манжула	
Застосування VR технологій у дисциплінах економічного спрямування	172
Людмила Березюк	
Діджиталізація перевірки знань студентів із дисципліни «Медична підготовка»	174
Ольга Тамаркіна	
Застосування онлайн тестів для оцінювання знань студентів ЗВО	177
Тетяна Збрицька	
Роль освітніх компонентів з циклу діджитал-технологій у сфері HR, як інструмент підвищення якості підготовки фахівців з управління персоналом	179
Ольга Шикіна, Ілона Ремігайло, Катерина Федосова	
Використання RevSim Hotel Simulation для вивчення речовин менеджменту в готельному та ресторанному бізнесі	182
Софія Мельниченко	
Електронні ресурси та онлайн освіта як інструменти розвитку науково-педагогічної компетентності викладачів	184
Зоряна Висоцька, Світлана Гладченко	
Практика використання інтерактивних методів навчання під час підготовки здобувачів вищих військових навчальних закладів	186
Максим Ябуров	
Діджиталізація систем та технологій навчання у закладах вищої освіти: сучасні тенденції та переваги	188
Людмила Кирилова	
Застосування елементів діджиталізації при викладанні навчальної дисципліни «Вища математика та теорія ймовірностей»	190
Вікторія Білошапка	
Технології m-learning при вивченні дисципліни «Банківське регулювання та нагляд» ...	192
Оксана Совгар	
Application of Artificial Intelligence in Foreign Language Learning	195
Тетяна Крутько	
Віртуальне освітнє середовище університету	197
Лариса Орехова, Оксана Чаєнкова	
Модернізація змішаного навчання у немовних закладах вищої освіти	198
Олена Крайнюк Інноваційні цифрові інструменти для викладання курсу «Охорона праці»	201